

niedziela

głos z Torunia

NR 32 (920) • J • ROK LV • 5 VIII 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

Parafie pielgrzymują – po górskich szlakach i do Matki Bożej Ostrobramskiej

Jubileusz parafii pw. św. Stanisława BM i św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grudziądzu

TEMAT TYGODNIA

Idą do Częstochowy

Trwa 34. Piesza Pielgrzymka Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę. Jest to niezwykle czas dla pątników i ich rodzin. Zarówno młodzi, jak i dojrzały wiekiem decydują się na pielgrzymkę z wielu powodów. Jedni wędrują, by podziękować za dotychczas otrzymane łaski, zdrowie, pracę, rodzinę, dzieci. Są i tacy, którzy wyruszają na pielgrzymi szlak, ponieważ pragną przedstawić Jasnogórskiej Pani swoje trudy, bóle, niepowodzenia i życiowe rozterki. Cieszy jednak fakt, że nie brakuje chętnych, by pokazać, jak można budować wspólnotę. To właśnie podczas wędrówki można kogoś życzliwego spotkać i zamienić z nim parę słów. Często takie krótkie rozmowy prowadzą do nawiązania trwałej przyjaźni. Ludzie wymieniają między sobą adresy, numery telefonów. Poza tym chętnie dzielą się ze sobą kanapkami, prowiantem. Jest to piękne świadectwo ewangelicznego życia. Podobnie rozwijało się życie pierwotnego Kościoła. W Dziejach Apostolskich czytamy, że pierwsi chrześcijanie również rozdzielali między sobą chleb po domach, „przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca” (Dz 2, 46).

Piesze pielgrzymki do Częstochowy to także dobra okazja ku temu, by na chwilę zatrzymać się i spotkać z Bogiem w sakramencie pojednania. Nie ma większej radości od tej, gdy sam Bóg pochyla się nad naszą słabością, by przebaczać.

Elżbieta Belkusi

TAJEMNICA TABORU

Błogosławiony Jan Paweł II przed modlitwą Anioł Pański 5 sierpnia 2001 r. powiedział: „Jutro, 6 sierpnia, obchodzić będziemy święto Przemienienia Pańskiego. Według zgodnych relacji ewangelistów Łukasza, Marka i Mateusza Jezus zaprowadził apostołów Piotra, Jakuba i Jana «na górę wysoką», utożsamianą z górą Tabor w Galilei. Tam przemienił się wobec nich: «Twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło» (Mt 17, 2). Obok Niego pojawiły się czcigodne postacie Mojżesza i Eliasza. W tej samej chwili ze «świecącego obłoku» dał się słyszeć głos Ojca: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» (Mt 17, 5). Ta tajemnica, której Chrystus zabronił wówczas ujawniać (por. Mt 17, 9), po Jego zmartwychwstaniu stała się integralną częścią Dobrej Nowiny: Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, którego dzisiaj kontemplujemy jaśniejącego blaskiem chwały. 2 tysiące lat później Kościół z taką samą mocą powtarza, że Chrystus jest światłością świata! Jego światło każdego dnia nadaje nowy sens naszej egzystencji”.

„To orędzie – mówił dalej Ojciec Święty – ukształtowało całe życie sługi Bożego Pawła VI, zmarłego 6 sierpnia 1978 r. W rozważaniu na Anioł Pański, którego nie miał już wygłosić, napisał: «Przemienienie Pańskie rzuca mocne światło na nasze codzienne życie i kieruje nasze myśli ku nieśmiertelnemu przeznaczeniu, którego zapowiedź kryje się w tym wydarzeniu». Dzisiaj słuchamy ponownie tych słów z głębokim wzruszeniem. Z wdzięcznością i miłością wspominamy tego mojego Czcigodnego Poprzednika, który wiernie świadczył o Chrystusie w skomplikowanych i trudnych czasach”.

Rafaël, „Przemienienie Jezusa”

Gdy zastanawiamy się, dlaczego Chrystus wziął na górę Tabor właśnie tych, a nie innych Apostołów, możemy skorzystać z wyjaśnienia, jakie daje nam Benedykt XVI: „Tajemnicy Przemienienia nie należy oddzielać od kontekstu drogi, jaką przebywa Jezus. Obecnie wyraźnie skierował

się On ku wypełnieniu swej misji, dobrze wiedząc, że aby dojść do zmartwychwstania, musi przejść przez cierpienie i śmierć na krzyżu. Mówił o tym otwarciu do uczniów, którzy jednak nie rozumieli, wręcz odrzucili tę perspektywę, bo nie

dokończenie na str. VI

Pielgrzymi z Unisławia przed domem w stylu zakopiańskim

Pielgrzymowanie z bł. Janem Pawłem II

W dniach od 3 do 8 lipca 49 wiernych z parafii św. Bartłomieja w Unisławiu wzięło udział w pielgrzymko-wycieczce po górskich szlakach wraz z duchowym przewodnikiem i organizatorem proboszczem ks. kan. Markiem Linowieckim.

6 dni wspaniałych przeżyć duchowych i obcowania z przyrodą rozpoczęliśmy od uczestnictwa w Mszy św. w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej na Jasnej Górze. Oddaliśmy się w Jej opiekę i wyruszyliśmy do kolejnego miejsca kultu maryjnego, do Piekarskich. Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej zachwyliło nas pięknem. Mogliśmy razem z przewodnikiem przejść drózkami kalwaryjskimi, które zachęcają do rozważania najważniejszych wydarzeń z życia Pana Jezusa i Matki Najświętszej. Pragnęliśmy być w miejscach, gdzie przebywał, wędrował i modlił się bł. Jan Paweł II. W 1967 r. po raz pierwszy przybył na majowe spotkanie mężczyzn z Maryją Piekarską kard. Karol Wojtyła. Od tej pory brał już stale udział w tych pielgrzymkach.

Wieczorem 3 lipca dojechalismy do naszej bazy noclegowej – chaty góralskiej w Murzasichlu. Tam mogliśmy oglądać panoramę Tatr oraz zobaczyć typową regionalną architekturę wraz z perłą góralskiego budownictwa, pięknym drewnianym kościołkiem wybudowanym przez mieszkańców. Centralnym wydarzeniem każdego dnia była poranna Eucharystia, codziennie w innym miejscu. W Zakopanem modliliśmy się w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach. Na szlaku górskich sanktuariów nie podobna pominąć Sanktuarium Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik w Zakopanem-Olczy oraz świątynię pw. Matki Bożej Częstochowskiej na Bachledówce, gdzie kard. Karol Wojtyła w latach 1969-75 odprawiał rekolekcje.

W tych miejscach złożyliśmy intencje naszego pielgrzymowania.

Następnego dnia wzięliśmy udział w wyprawie na Giewont, aby poprzez wysiłek i spotkanie z przyrodą zbliżyć się do Boga. Pogoda w tym dniu nie rozpieszczała, ale udało nam się pokonać ten szlak. Na trasie znalazły się też Jaskinia Mroźna oraz Dolina Chochołowska. W samo południe dotarliśmy do kapliczki, gdzie odmówiliśmy Anioł Pański. W tym miejscu w 1983 r. modlił się bł. Jan Paweł II. Z Doliny Chochołowskiej możemy dojść szlakiem papieskim do Doliny Jarząbczej. Kard. Wojtyła, gdy wchodził na górskie szlaki, zwykł mawiać: „Teraz cisza. Wchodzimy do kościoła”. Staraliśmy się o tym pamiętać. To wspaniałe przeżycie wędrować w ciszy i rozmodleniu, odczuwać bliskość bł. Jana Pawła II, on wędrował z nami. Mogliśmy też podziwiać panoramę Tatr, wjeżdżając kolejką linową na Gubałówkę, aby później zjechać wyciągiem krzesełkowym z Butorowego Wierchu.

Była też okazja, by zażyć kąpeli w termach w Szarflarach, pospacerować po Krupówkach, a wieczorami posłuchać muzyki i śpiewów góralskich lub pobiesiadować przy ognisku. Ostatniego dnia uczestniczyliśmy w Mszy św. w kościele w Murzasichlu. Pożegnaliśmy gościnną rodzinę góralską i wyruszyliśmy w drogę powrotną. Możemy powtórzyć za bł. Janem Pawłem II: „Żal odejść...”.

Odkrywaliśmy piękno świata, ludzi, tworzyliśmy wspólnotę wiary. Piękny był to czas, dziękujemy wszystkim, którzy go tworzyli, zwłaszcza ks. kan. Markowi Linowieckiemu. Człowiek w górach jest zjednoczony z Bogiem, a przez Boga z drugim człowiekiem. Potrzebujemy takich chwil, aby nabrać sił do pracy, nauki i odnowić się duchowo.

Urszula Machaj

Zapraszamy

ODPUST NA RUBINKOWIE III

14 sierpnia przypada wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika. Jest to również dzień modlitwy za pomordowanych w obozach, więzieniach i łagrach. Z tej okazji w parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego na toruńskim Rubinkowie III odbędą się uroczystości odpustowe, które rozpocznie Suma sprawowana we wtorek 14 sierpnia o godz. 18.

DIECEZJALNE ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA ZA PŁONY GOLUB, 18 SIERPNIA

Program uroczystości:

godz. 11 – Przyjazd delegacji z wieńcami dożynkowymi na plac przy kościele św. Katarzyny
godz. 12 – Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego
godz. 13.30 – Przemarsz korowodu dożynkowego na rynek miasta
godz. 14 – Część artystyczna

Ks. kan. Andrzej Zblewski

Proboszcz parafii pw. św. Katarzyny w Golubiu

Ks. kan. Zbigniew Gański

Diecezjalny Duszpasterz Rolników

„BOSKI FESTIWAL”

Towarzystwo Salezjańskie – Dom Zakonny w Trzcińcu we współpracy z Salezjańskim Stowarzyszeniem Wychowania Młodzieży w Pile oraz wolontariatem młodzieżowym zapraszają na 15. Sejmik Młodzieży „Boski Festiwal”. Festiwal odbędzie się w dniach 23-26 sierpnia w Trzcińcu k. Czaplinka.

Zapraszamy Ciebie i wszystkich, których możesz zabrać! Przyjedź, by we wspaniałej atmosferze, wśród fantastycznych ludzi doświadczać niesamowitych wrażeń. Chciej zobaczyć coś zupełnie jedynego i niepowtarzalnego! Bądź świadkiem eksplozji Bożej radości i pozwól ją w sobie obudzić. Stać Cię na to! Nie zabieraj kieszonkowego ani kanapek – nakarmimy Cię. Już niebawem rzesze młodych opanują Trzciniec. Niech i Ciebie nie zabraknie! Szczegółowe informacje i zapisy na stronie: www.boskifestiwal.pl

Uroczystość ku czci Matki Bożej Szkaplerznej

Radosnym i ważnym dniem dla wspólnoty parafialnej pw. św. Mikołaja Biskupa w Szwarcenowie była niedziela 15 lipca. Tego dnia parafia przeżywała uroczystość ku czci Matki Bożej Szkaplerznej, której punktem centralnym było wprowadzenie relikwii bł. Jana Pawła II do świątyni oraz poświęcenie obrazu z wizerunkiem Papieża Polaka. Relikwiarz procesyjnie wniósł do kościoła proboszcz ks. Marek Rengiel w asyście przedstawicieli stowarzyszeń działających w parafii, służby liturgicznej ołtarza, kapłanów z dekanatu kurzętnickiego i sąsiednich dekanatów oraz przedstawicieli Ochotniczej Straży Pożarnej z Wonny. Na wstępie ks. Marek Rengiel powitał kapłanów, licznie zgromadzonych wiernych i gości, a szczególnie ks. René Krauzewicza z Francji, który szósty raz gościł w naszej parafii.

Sumie przewodniczył ks. René Krauzewicz, a homilię wygłosił ks. Jacek Byra – proboszcz z Krotoszyń. Kaznodzieja powiedział, że Maryja jest Tą, która została wpisana przez Boga w Jego odtwórczy plan zbawienia człowieka. Nawiązał do słów bł. Jana Pawła II o zawierzeniu Matce Najświętszej naszej życiowej drogi. Nakreślił m.in.

najważniejsze wydarzenia z pontyfikatu bł. Jana Pawła II oraz znaczenie jego relikwii dla kultu i pobożności. Relikwie to symbol obecności błogosławionego wśród wiernych. Ks. Byra przypomniał, że relikwie pozwalają człowiekowi wierzącemu przekroczyć próg świata widzialnego, by dotknąć wieczności. Mają one przypominać o głównym celu jego ziemskiej egzystencji, jakim jest osiągnięcie świętości. Od dziś przez obecność relikwii, które są darem Bożej Opatrzności dla całej wspólnoty, będziemy dziękować Bogu za pontyfikat i nauczanie Papieża Polaka oraz jeszcze bardziej zgłębiać i naśladować jego drogę do świętości.

Zwieńczeniem Sumy była procesja eucharystyczna wokół kościoła pod przewodnictwem ks. Krauzewicza. Po zakończeniu Eucharystii, odśpiewaniu ulubionych pieśni bł. Jana Pawła II kapłani i licznie zgromadzeni wierni oddali cześć relikwii przez ucałowanie. Następnie proboszcz podziękował Matce Bożej Szkaplerznej za opiekę nad parafią, a także kapłanom, służbie liturgicznej, parafianom i gościom za udział w uroczystości oraz wszystkim, którzy włożyli wiele wysiłku w jej przygotowanie. Obecność relikwii traktujemy jako zobowiązanie do

Ks. Jacek Byra i ks. René Krauzewicz podczas uroczystości (od lewej)

realizacji nauki bł. Jana Pawła II. Wierzymy, że nasz wielki rodak spogląda z nieba na parafię i będzie wskazywał drogę do Boga.

Krystyna Miłoszewska

Pielgrzymowali

W dniach 4-6 lipca 50 pielgrzymów pod przewodnictwem duchowym proboszcza parafii pw. św. Mikołaja Biskupa w Szwarcenowie ks. Marka Rengiel udało się autokarem do Matki Bożej Ostrobramskiej. W drodze do Wilna zatrzymaliśmy się w Augustowie, skąd statkiem przemierzaliśmy trasę papieską do Studzienicznej. Następnie odwiedziliśmy kościół w Wigrach i kompleks klasztoru kamedułów. Wieczorem dotarliśmy do Wilna, gdzie już z okien hotelu podziwialiśmy panoramę miasta malowniczo położonego w dolinie Wilejki. Drugi dzień pobytu to nawiedzenie cmentarza na Rossie. Później zwiedziliśmy wiele obiektów sakralnych, w tym barokowy kościół Świętych Piotra i Pawła z unikatowym kryształowym żyrandolem w kształcie łodzi. Najważniejszym punktem tego dnia była Msza św., którą w kaplicy Matki Bożej Ostrobramskiej celebrował ks. Marek Rengiel, zawierając wszystkich pielgrzymów i parafię Matce Bożej Miłosierdzia. Spacerowaliśmy również po wileńskiej Starówce. Dalej, poruszając się szlakiem polskości, dotarliśmy do Muzeum Adama Mickiewicza. Mile wspominamy też wileński wieczór przy muzyce. Wieczór ten był także okazją do spacerów najdłuższą ulicą Wilna.

Pielgrzymi u Matki Bożej Ostrobramskiej

W trzecim dniu pobytu udaliśmy się do miejscowości Troki, by zwiedzić gotycki zamek zbudowany przez wielkiego księcia Witolda Pamiątką. Tam też mieliśmy możliwość zapoznania się z miejscową sztuką ludową, rozsmakować się

w kulinarnych specjałach takich, jak: kibiny, kwas chlebowy czy litewski chleb. Doświadczaliśmy, że pielgrzymka to czas wypoczynku, poszerzania wiedzy, ubogacania ducha i umacnianie więzi wspólnotowych.

Anna Wojciechowska

Te schody prowadzą na szczyt góry, gdzie znajduje się kaplica z obrazem Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej

RYS HISTORYCZNY

Historia Góry Chełmskiej k. Koszalina sięga wczesnego średniowiecza. Kaplicę pw. Najświętszej Maryi Panny wzniesli norbertanie między 1214 a 1217 r. Do powstania parafii w Koszalinie pełniła ona funkcję kościoła parafialnego. Od XIV do XV wieku była sławnym miejscem odpustowym i pątniczym, do którego docierały pielgrzymki z Pomorza oraz Europy. Jako miejsce pątnicze znajduje się na najstarszej mapie dróg chrześcijańskiej średniowiecznej Europy, tzw. mapie drogi do Rzymu. Bonifacy IX bullą z 1400 r. ustanowił kaplicę miejscem zupełnego przebaczenia ciężkich win. W XVI wieku kult Matki Bożej został zakazany przez władze lutezańskie, a kaplica zniszczona. Po II wojnie światowej mieszkańcy Koszalina gromadzili ślady mówiące o historii miasta i Góry Chełmskiej. W 1972 r., gdy powstała diecezja koszalińsko-kołobrzewska, pierwszy ordynariusz bp Ignacy Jeż wielokrotnie zwracał się do władz z prośbą o przekazanie góry Kościołowi. Stało się to dopiero w 1990 r. Opiekę duchową i materialną nad tym miejscem sprawuje Szentszacki Instytut Sióstr Maryi. Siostry przyjęły wezwanie Bożej Opatrzności i założyły filię, a potem zbudowały – zgodnie z charyzmatem Szentszackiego Instytutu Sióstr Maryi i Dzieła Szentszackiego – Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej, Sanktuarium Przymierza na Górze Chełmskiej. Obecnie znajduje się tam kaplica z obrazem Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej. 1 czerwca 1991 r. sanktuarium odwiedził bł. Jan Paweł II i dokonał konsekracji kaplicy.

NA GÓRZE

BEATA PIECZYKURA

W wakacyjny dzień pielgrzymuję na Górę Chełmską – najwyższe wzniesienie morenowe na południowym wybrzeżu Bałtyku (137 m n.p.m.). Od wieków stanowiła ona punkt orientacyjny dla żeglarzy i wędrowców. Już w średniowieczu ludność uważała ją za górę świętą, a potem miejsce kultu maryjnego. Pątnicy przybywali tu w intencjach błagalnych, dziękczynnych i pokutnych, szczególnie po nadaniu kaplicy na Górze Chełmskiej przywilejów odpustowych. A dziś, w XXI wieku, wciąż są tacy, którzy podejmują trud pielgrzymowania, ponieważ szukają miłości, dobra i oblicza Boga. Wiedzą, że najlepszą przewodniczką na tej drodze jest Maryja. Tę prawdę potwierdza napis pod bramą wejściową do sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej – Sanktuarium Przymierza na Górze Chełmskiej: „Niech ze swoim Dzieciątkiem błogosławi nam Dziewica Maryja!”. Wchodzę z nadzieją, że również na mnie spłynie łaska.

To miejsce bowiem – tak jak wszystkie sanktuaria szentszackie na świecie – jest źródłem potrójnych łask: zadowolenia w sercu Maryi i Chrystusa, przemiany i duchowej odnowy oraz owocności i gorliwości apostołskiej. Wymienione łaski pozwalają odkryć miłość Boga, podjąć trud pracy nad sobą, by żyć według wskazań Jezusa, i z wiarą w Bożą Opatrzność stać się świadkiem Chrystusa w swoim środowisku. O. Józef Kentenich, założyciel Ruchu Szentszackiego, podkreśla cuda przemiany dokonujące się za wstawiennictwem Matki Bożej, która prowadzi do „głębokiego zadowolenia człowieka w świecie nadprzyrodzonym, wewnętrznego przemienienia i upodobnienia do Chrystusa oraz rozbudzenia apostołskiego zapału i gorliwości” („Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć przedziwnej na Górze Chełmskiej w Koszalinie”).

Ośrodki maryjno-apostołskiego Ruchu Szentszackiego są budowane na wzór pierwszej kaplicy, w której założono Ruch. We wszystkich Matka Boża doznaje czci jako Matka i Wychowawczyni nowego człowieka i nowej wspólnoty.

Wpatrzona w Maryję, wchodzę schodami na szczyt góry, gdzie znajduje się kaplica z obrazem Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej (Córa Boga Ojca, Matka Syna Bożego i Oblubienica Ducha Świętego). Przed ołtarzem zauważam stągiew, do której pielgrzymi – podobnie jak słudzy w Kanie Galilejskiej napełnili stągwie wodą – składają duchowe dary, np. mod-

Do stągwi pielgrzymi składają duchowe dary, np. modlitwę, radość czy cierpienie, pracę, pomoc bliźnim, całe swoje życie i serce

litwę, radość czy cierpienie, pracę, pomoc bliźnim, całe swoje życie i serce. W tym miejscu rozmyślam o moim przymierzu z Maryją, Bogiem i drugim człowiekiem oraz zawierzam Bożej Opatrzności całe moje istnienie. Po południowej modlitwie Anioł Pański opuszczam sanktuarium i udaję na „wycieczkę w czasie”, bowiem w odległych wiekach mieściła się tu świątynia. Przypomina o tym rekonstrukcja fundamentów kaplicy istniejącej od XIII do XVI wieku. Nadal jestem w strefie ciszy, zadumy i rozmowy ze Stwórcą. Koronę góry okala kamienny różaniec, który tworzą głazy pochodzące ze średniowiecz-

PRZYMIERZA

nej kaplicy. Stąd moja modlitwa jest jakby wzmocniona błaganiami licznych pątników z całej Polski teraz i w przeszłości.

Idąc dalej urokliwym lasem, odkrywam wieżę widokową z 1888 r., wys. 31, 5 m, z której z jednej strony rozciąga się widok na Bałtyk, a z drugiej na Koszalin. Na Górze Chełmskiej są wytyczone szlaki turystyczne, które z Koszalina prowadzą po paśmie wzniesień morenowych. Po drodze spotykam pielgrzymów przybywających indywidualnie i w grupach, osoby spacerujące oraz kobiety i mężczyźni uprawiających sport: rowerowy, nordic walking czy biegających, którzy na szczycie góry klękają przed obliczem Maryi. Potem s. Paulina Kopacz, przełożona siostr szensztackich na Górze Chełmskiej w Koszalinie, potwierdza, że to miejsce ma nie tylko wymiar religijny, lecz także turystyczny i rekreacyjny. – Łączenie tych elementów jest jedną z cech charakterystycznych tego niepowtarzalnego miejsca. Piękno przyrody, atmosfera i klimat otwarcia prowadzi bowiem do Stwórcy. Na Górze Chełmskiej, zwanej też Górą Przymierza – Górą Spotkań, można doświadczyć w sanktuarium obecności Najwyższego, spotkania Maryi jako Wychowawczyni oraz ubogacających relacji z drugim człowiekiem – podkreśla s. Paulina. Wspólnota wiary, osobiste doświadczenie Boga na modlitwie i medytacji, wspólnota między ludźmi przypominają o przymierzu miłości. Ta duchowa droga z Maryją wiedzie do Chrystusa, który wzywa do przyjęcia Jego miłości i obdarzania nią innych.

Kończy się dzień, kolejny mojego życia. Ile ich jeszcze przede mną? To Boża tajemnica. A terazniejszość należy do mnie. Dlatego chcę całe ziemskie pielgrzymowanie, chwila po chwili, złożyć w dobre ręce Pana, a tego uczyć się od Maryi, w takie dni jak ten, spędzony u Matki Bożej Trykroć Przedziwnej.

ZDJĘCIA: BEATA PIECZYKURA

Msze św.

W niedziele i święta: godz. 12

W tygodniu: godz. 17

Eucharystia dla grup pielgrzymkowych w innych godzinach jest możliwa po uprzednim zgłoszeniu. Informacje o ruchu pielgrzymkowym działającym przy sanktuarium – po wcześniejszym zgłoszeniu grupy u siostr.

Siostry proponują również modlitewny program dla pielgrzymów: wspólne modlitwy w sanktuarium, nabożeństwa maryjne, medytacje

Główne uroczystości

15 sierpnia – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, główny odpust przy Sanktuarium Przymierza, Diecezjalna Pielgrzymka Rodzin

1. niedziela miesiąca – błogosławieństwo dzieci przez rodziców
2. niedziela miesiąca – błogosławieństwo matek i ojców oczekujących potomstwa

Nabożeństwa

W niedziele i święta: godz. 15

W tygodniu: godz. 16.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu

W niedziele i święta: w godz. 13-15

W czwartki: w godz. 15-16.30

Spowiedź

W niedziele i święta: w godz. 11.30-12

W tygodniu: w godz. 16.30-17

Spotkania, rekolekcje i skupienia

Przy sanktuarium odbywają się spotkania formacyjne, rekolekcje i skupienia dla rodzin, matek (kontakt: s. M. Eligia, tel. 603-256-785, e-mail: s.Eligia@szen-sztat.pl); warsztaty formacyjno-edukacyjne dla dzieci i młodzieży – w ciągu roku szkolnego (od 1 kwietnia do końca roku szkolnego oraz od września do listopada), spotkania młodzieżowe w 1. sobotę miesiąca o godz. 15 (s. M. Edyta, tel. 601-623-464, e-mail: s.edyta@szen-sztat.pl) oraz pogawędki małżeńskie – 2. niedziela miesiąca o godz. 16.

Więcej informacji:

Szensztacki Instytut Sióstr Maryi, ul. Słupska 1, skr. poczt. 74, 75-016 Koszalin-Góra Chełmska, tel. (94) 345-44-99, e-mail: gora.ch.siostry@szen-sztat.pl

Inne atrakcje

Wieża widokowa (32 m) czynna w godz. 10-19 (czerwiec-wrzesień). W pozostałych miesiącach, w soboty i niedziele całego roku: w godz. 10-16 (wejście przy dobrej pogodzie). Gościniec (zadaszenie dla ok. 50 osób) oraz punkt małej gastronomii otwarty w godz. 10-19 (maj-wrzesień)

TAJEMNICA TABORU

dokończenie ze str. I

myśleli po Bożemu, ale po ludzku (por. Mt 16, 23). Dlatego Jezus bierze ze sobą trzech z nich na górę i objawia swoją Boską chwałę, blask prawdy i miłości. Jezus pragnie, aby to światło mogło oświecić ich serca, gdy będą przechodzili przez gęste ciemności Jego męki i śmierci, kiedy zgorszenie krzyża będzie dla nich nie do zniesienia. Bóg jest światłością, a Jezus chce dać swym najbliższym przyjaciołom doświadczenie tego światła, które w Nim przebywa. W ten sposób, po tym wydarzeniu, On sam będzie w nich wewnętrznym światłem, mogącym ich chronić przed atakami ciemności. Nawet w najciemniejszą noc Jezus jest światłem, które nigdy nie gaśnie". Św. Augustyn w jednym ze swych kazań podsumowuje tę tajemnicę pięknym wyrażeniem: „To, czym jest dla oczu ciała słońce, które widzimy, tym jest Chrystus dla oczu serca”.

Ale na Taborze już za chwilę miało się okazać, że chodzi tutaj jeszcze o coś więcej: Oto z świetlistego obłoku, który osłonił Jezusa, odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!” (Łk 9, 35). Boży głos odkrył Apostołom, kim jest Jezus. Przemienione oblicze, lśniąca szaty, obecność mężów ze Starego Testamentu, obłok i głos wskazały na to, że Ten, którego uważają za swego Mistrza, pochodzącego z Nazaretu syna Józefa, jest w rzeczywistości Synem Boga.

Jako taki Jezus ma moc, aby odmienić nasz los, kiedy zechce i jak zechce, a w naszej rzeczywistości wciąż widzimy tyle spraw, do których możemy odnieść prośbę, często zanoszoną przez bł. Marię Karłowską: „Jezu na górze Tabor przemieniony, przemień nasze utrapienia w pożądane i zbawienne łaski!”. Albo modlitwę z Koronki, którą się modliła: „Panie Jezu Chryste, ofiaruję Ci te modlitwy o Twoim przemienieniu. Zmiłuj się nad nami grzesznymi i przez przemienienie swoje przemień Twój

gniew i karanie – w łaskę, miłosierdzie i błogosławieństwo. Przemień nasze utrapienia i choroby – w radość i pociechy. Przemień nieprzyjaciół, ich nienawiść i zazdrość – w miłość. Przemień wszelkie zło na dobro i daj nam Twoją świętą łaskę i żywot wieczny. Amen”.

Ten sam Jezus – gdy przyjdzie czas – przemieni nasze ciała w tajemnicy zmartwychwstania i uczyni nas uczestnikami swojej chwały. O takiej przemianie mówił św. Paweł Apostoł, kiedy zapowiedział, że ten sam Jezus, który przemienił się w obecności Apostołów na górze Tabor: „Przekształci nasze ciało poniżone na podobne do swego chwalebne ciało tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować”. Ale, żeby doznać tego ostatecznego przemienienia, konieczna jest nasza konsekwentna, nieustanna przemiana wewnętrzna, nasze dążenie do coraz lepszego naśladowania Chrystusa Pana, nasza wierność Jego zasadom, które pozostawił uczniom.

Bł. Maria Karłowska tak mówi o tym przemienieniu: „Kto wpatrywał się w Boga przez opowiadanie, w stworzeniach widział Go jakoby w zwierciadle przez podobieństwo, ujrzy Go wtedy twarzą w twarz. Tam ją rozjaśni wszechmoc, sprawiedliwość i mądrość. Tam się odsłonią tajemnice, tam odkrytym obliczem na chwałę Pańską patrząc – jak mówi Apostoł – w Jego wyobrażeniu jasność w jasność przemieniać się będzie! Ach, nie wymawiajcie się! – pomyślcie tylko, jak by to niebo dostać!”.

Matka Maria tłumaczy: „Moje przemienienie nie byłoby ani prawdziwe, ani doskonałe, gdybym się nie odmieniła zupełnie. Bo czyż jest choć jedna rzecz w życiu moim, która by nie wymagała naprawienia, przemienienia, odnowienia albo w czynie lub intencji, albo w jej braku? Potrzebne mi jest przemienienie zewnętrzne i wewnętrzne, w umyśle i woli; koniec końców – trzeba urobić sobie serce nowe. Jak tylko serce się przemieni, wnet się cała moja zewnętrzność odnowi”.

Całe nasze życie na tej ziemi
jest pielgrzymowaniem.
Idąc przez życie, nie można
zapomnieć, dokąd chce się dojść

ARCHIWUM REDAKCJI

Błogosławiona przypomina nam, że: „Całe nasze życie na tej ziemi jest pielgrzymowaniem ku niebieskiej ojczyźnie, dokąd powołuje nas Ojciec nasz Niebieski i gdzie nas oczekuje”. Droga – pielgrzymowanie – nieustanna wędrówka do jakiegoś określonego celu – to treść ludzkiego życia. Wędrówka, która jest trudem, wysiłkiem, pracą. Wędrówka, w czasie której ma się w nas dokonać jakaś przemiana. Matka Maria Karłowska dodaje: „Nie jesteśmy z tego świata, to nie nasza ojczyzna, to ziemia obca, na której przebywamy tymczasowo, chwilowo, kto wie, na jak krótki czas. Idąc przez życie – nie można zapomnieć, dokąd chce się dojść”.

Matka Maria – można powiedzieć – postawiona została przez Opatrzność Bożą na skrzyżowaniu ludzkich dróg w tych miejscach, gdzie jedna z nich wiedzie donikąd lub wprost na zatracenie. Człowiek, jak stwierdza Błogosławiona, kroczy przez całe życie „palony pragnieniem”, aby u kresu drogi ujrzeć jej cel – Pana Boga. Ostrzega jednak, że „kto utopi swój umysł i serce w ziemi, ten nasycony nie będzie i nigdy Boga nie ujrzy. Tak robią nowożytni poganie. Cóż to jednak za otucha dla nas, że wśród

uciążliwości pielgrzymki ziemskiej możemy pragnąć posiadania Boga i z ufnością wyglądać tej chwili błogosławionej, w której ujrzymy Go w chwale!”.

Bł. Jan Paweł II stwierdził: „Pielgrzymowanie nie jest łatwe. Mogłoby się zdawać wręcz niemożliwe – bez wiary. Prowadź nas Twoją wiarą, Maryjo z Nazaretu, Maryjo z Betlejem, Maryjo z Golgoty, Maryjo z Jasnej Góry! Prowadź nas Twoją heroiczną wiarą! Niech nie ustajemy w drodze! Tak jak nie ustają w drodze jasnogórscy pielgrzymi, zdążający w sierpniu do Twego tronu, mimo że czasem są bardzo zmęczeni i nogi mają obolałe. Prowadź wszystkich, którzy tu – do Ciebie, na Jasną Górę – w tym czasie przychodzą, a także tych, co nie przychodzą. Tych, którzy nie mają wiary. Tych, którzy także i innych starają się przekonać do niewiary, do ateizmu. Pozdrawiam wszystkich, którzy w tych dniach są w drodze!”.

Weźmy sobie do serca to ojcowskie pozdrowienie i niech wszystkie nasze ludzkie drogi prowadzą nas ku temu celowi, który ukazał nam Chrystus przemieniony na górze Tabor.

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

CARITAS I FDNT WSPIERAJĄ MŁODZIEŻ

Fundusz dla Janka Muzykanta to projekt stypendialny prowadzony od 2000 r. przez Caritas Diecezji Toruńskiej. Jest on skierowany do uzdolnionej młodzieży ze wsi oraz z małych miast, która z przyczyn ekonomicznych lub społecznych ma utrudniony bądź niemożliwy dostęp do nauki. Każdego roku z tej pomocy korzysta ok. 150 młodych osób z diecezji toruńskiej. Do dyspozycji w ramach „Funduszu dla Janka Muzykanta” mamy 2 bursy szkolne w Brodnicy i Grudziądzu oraz bursę akademicką w Przysieku. W obiektach tych dysponujemy jeszcze wolnymi miejscami dla uczniów i studentów.

Również Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia od 2001 r. prowadzi program stypendialny wyrównujący szanse edukacyjne młodzieży pochodzącej z małych miejscowości. W bieżącym roku tą pomocą objętych jest 2, 5 tys. osób z 42 diecezji Polski. Koordynatorem w diecezji toruńskiej jest ks. prał. Daniel Adamowicz, który bezpośrednio opiniuje wnioski i czuwa nad stypendystami.

Pomoc w ramach Fundacji Dzieła Nowego Tysiąclecia skierowana jest przede wszystkim dla uczniów szkół gimnazjalnych lub ponadgimnazjalnych i towarzyszy młodemu człowiekowi przez kolejne etapy kształcenia aż do ukończenia studiów, o ile spełnia on określone kryteria regulaminowe. Podstawowym jest średnia ocen – minimum 4,8, pochodzenie z małej miejscowości do 20 tys. mieszkańców oraz trudna sytuacja finansowa. Środki na stypendia uzyskiwane są przede wszystkim ze zbiórki prowadzonej w trakcie Dnia Papieskiego podczas kwesty kościelnej w polskich i zagranicznych parafiach oraz publicznej na ulicach miast.

Od początku istnienia programu Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia organizuje dla stypendystów obozy wakacyjne służące zawiązywaniu wspólnoty i jej formowaniu w duchu nauczania bł. Jana Pawła II. Pierwszych 5 obozów w sierpniu

Ojca Świętego. 1000-osobowa grupa młodzieży przebywała w Krakowie od 13 do 25 sierpnia. Podczas obozu pod hasłem: „Uczyńmy człowieka” zapoczątkowano wiele kontynuowanych do dziś tradycji. Były to m.in. charakterystyczne żółte koszulki

się miast Górnego Śląska i Zagłębia oraz Łódź. Obozy zawsze przypadają w czasie związanym z ważnymi dla danego miejsca rocznicami. Pocho- dzący z małych miejscowości stypendyści mogą oswoić się z dużym miastem i panującym w nim rytmem życia, odkryć jego historię i kulturę, poznać ofertę akademicką. Ma to ich zachęcić do podejmowania studiów na najlepszych uczelniach w kraju. Nieodłącznym elementem każdego obozu jest bogaty program duchowy odzwierciedlony w hasle. Wzrost liczby stypendystów i ich dorastanie spowodowały, że od 2007 r. w dużych letnich obozach biorą udział jedynie gimnazjaliści i licealiści. Maturzyści i studenci spotykają się na mniejszych, specjalnie dla nich organizowanych wyjazdach. Jednocześnie wielu studentów pomaga w przygotowaniu obozu dla młodszych kolegów i uczestniczy w nim jako wychowawcy.

Pobyt ok. 1300 osób w jednym mieście jest co roku wielkim wyzwaniem organizacyjnym i logistycznym. Nieocenione jest wsparcie ze strony władz miejskich i diecezji, lokalnych instytucji, a także setek wolontariuszy, pełniących role kierowników ośrodków, wychowawców, duszpasterzy czy służby medycznej.

Stypendyści odwiedzają się aktywnością, współdziałaniem w grupie, zdyscyplinowaniem, talentami i zapałem twórczym. Obozy są dla miast świetną okazją do promowania się jako przestrzeń przyjazna młodym. W tym roku w zgrupowaniu w Lublinie, które odbyło się w dniach: 4-16 lipca, uczestniczyło m.in. 15 stypendystów z diecezji toruńskiej.

Anna Pławińska

Oprac. na podstawie www.dzielo.org.pl
i www.torun.caritas.pl

Stypendyści i podopieczni świetlic każdego roku biorą udział w obchodach Dnia Papieskiego

2001 r. opartych było na wymianie młodzieży pomiędzy diecezjami objętymi programem. W 2003 r. zdecydowano o zorganizowaniu jednego dużego obozu dla wszystkich stypendystów. 25-lecie pontyfikatu bł. Jana Pawła II stało się okazją do odwiedzenia rodzinnych stron

uczestników, obozowy przewodnik „Codziennik/Niecodziennik” i gazeta wydawana przez biuro prasowe, które tworzyli laureaci Konkursu Akademickiego im. bp. Jana Chrapka. W kolejnych latach podopieczni odwiedzili Warszawę, Trójmiasto, Bydgoszcz, Poznań, Wrocław, dzie-

1 lipca parafia pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika i św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grudziądzu obchodziła srebrny jubileusz. Podczas Mszy św., której przewodniczył bp Andrzej Suski, modlono się w intencji parafian i dziękowano Bogu za minione 25 lat istnienia wspólnoty parafialnej

Mszy św. przewodniczy bp Andrzej Suski

ARCHIWUM PARAFII

ĆWIERĆ WIEKU JUŻ ZA NAMI

Raduję się dzisiaj, patrząc na tę świątynię, nie tylko tę materialną, ale przede wszystkim tę żywą, duchową, którą tworzycie” – mówił Ksiądz Biskup. Pasterz diecezji toruńskiej zaznaczył, że dzięki wspólnocie wiernych, która gromadziła się, by uczestniczyć w Eucharystii, słuchać słowa Bożego i modlić się, możemy cieszyć się owocami ich pracy. Wielu ludzi w trudnych czasach wzrastania tej wspólnoty nie zawahało się zaangażować w wielkie dzieło, jakim była budowa tego kościoła. Budowany z wielkim trudem i poświęceniem jest nie tylko miejscem modlitwy, lecz także spotkań grup i organizacji działających w parafii.

Proboszcz ks. kan. Janusz Majewski przypomniał, że budowa świątyni nie była prostą sprawą. 25 lat temu ówczesne władze bardzo niechętnie wydawały zgodę na tworzenie nowych ośrodków duszpasterskich. Po pokonaniu wielu trudności otrzymał pisemną zgodę na podjęcie pierwszych

prac na terenie wyznaczonym pod budowę kościoła. Było to w pamiętnych dniach 3. pielgrzymki bł. Jana Pawła II do Ojczyzny, w czerwcu 1987 r., 30 czerwca na terenie przyszłej parafii stanął krzyż, wokół którego następnego dnia zbrali się bardzo licznie mieszkańcy powstającego osiedla Rządów, by uczestniczyć w pierwszej Mszy św. Podczas Eucharystii bp Marian Przykucki, ordynariusz diecezji chełmińskiej, poświęcił krzyż i plac pod budowę kościoła. Najpierw stanęła drewniana kaplica, a w Roku Jubileuszowym 2000 w niewykończonym jeszcze kościele odbyła się pierwsza Msza św. – Pasterka. Na przestrzeni kolejnych lat budowa postępowała, a wspólnota parafialna na Rządów wzrastała i umacniała się. Już w pierwszych miesiącach jej istnienia powstało Koło Żywego Różańca, w latach następnych kolejne grupy modlitewne i apostołskie: liturgiczna służba ołtarza, Akcja Katolicka, apostołat „Margaretka”, ognisko misyjne

i koło „Caritas”, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Pallotyńska Adopcja Serca, Klub Seniora „Pogodna Jesień”, grupy trzeźwościowe, grupa rodziców modlących się w intencji swych dzieci, apostołstwo chorych, apostołstwo kolejarzy i biblioteka parafialna.

Troskę i zaangażowanie parafian w życie wspólnoty widać także we wnętrzu kościoła, który jest nieustannie upiększany. Z okazji jubileuszu świątynia zyskała dwa piękne żyrandole. Powodem do dumy parafian jest otoczenie kościoła, a zwłaszcza ukwiecony ogród ze stacjami różańcowymi i kapliczkami.

W uroczystości uczestniczyli duchowni z dekanatu grudziądzkiego oraz przedstawiciele władz samorządowych. Z okazji jubileuszu nie zabrakło podziękowań dla ks. kan. Janusza Majewskiego, budowniczego parafii, za jego gorliwość i ofiarną pracę duszpasterską. Przed udzieleniem błogosławieństwa bp Andrzej Suski podkreślił, że wspólnota para-

fialna to nie tylko budynek, lecz przede wszystkim żywy Kościół zbudowany z wiernych, którzy w tej właśnie wspólnocie spotykają się, by oddawać cześć i chwałę Bogu, podejmować trud własnego uświęcania i włączać się w misję apostolską Kościoła.

Aleksandra Mrozkowiak

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)

współpraca: **Joanna Kruczyńska**

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. (56) 622-35-30 w. 39

fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:

Beata Pieczykura

tel. (34) 369-43-38